

УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

Део први

I

1. Пре нешто мање од три године, 2005., исти издавач Фабус, Факултет за услужни бизнис из Новог Сада, издао је „Устав Европске уније“ у редакцији истих аутора. То је био, заправо, предлог Устава Европске уније, који би постао важећи Устав под условом да су га прихватиле све тадашње државе чланице. Предлог је усвојен 18. јуна 2004., а већ следеће године две државе чланице: Француска 29. маја 2005. и Холандија 1. јуна 2005. су на референдуму тај предлог одбиле.

Европска унија, у којој је већина утицајних чланова била за тај предлог, наставила је рад на даљој институционализацији, али сада не доношењем новог предлога Устава, већ доношењем документа којим се амандирају, тј. мењају и допуњују „Уговор о Европској унији“ (*The Treaty on European Union*) и „Уговор о оснивању Европске заједнице“ (*The Treaty Establishing the European Community*) који се сада назива „Уговор о функционисању Европске уније“ (*Treaty on the Functioning of the European Union*). Тај документ, сада највиши правни акт Европске уније, потписан је у Лисабону 13. децембра 2007. Он је објављен у *Official Journal of European Union* – C 306, Volume 50, од 17. децембра 2007.